

Тръдуха *с. ж.* *тоже что* трудаха: Ипохондрія, тръпки (спасмы), трепераніе на сръдце-то, тръдуха, сушка на бѣлый дробъ. *Л. Д. 1871 р. 125.* (Дѣте-то) отъ студа лесно настинва и добыва кашлицѣ, хремѣ и тръдухѣ. *ib. р. 127.*

Тръжиште *с. с.* площадь: Този хамалинѣ една сутрена излѣзалъ на тържището и чѣкаше да го повыка нѣкой за да му даде нѣщо да носн. *Х. I, 107.* При театры-ты близу (у Помпеѣ) е троекратно тържище съ Херкулесовъ храмъ. *Л. Д. 1874 р. 123.*

Тръкало *с. с.* кругъ: Насядувать около 10—15—20 и повече души на едно тръкало по три крака на далѣчь единъ отъ другъ. *Ч. 107.* Има барометръ съ стрѣлъ, която ся врьти по едно тръкало. *Л. Д. 69 р. 73.* А отщо става та ніе му (на мѣсяць-тъ) глѣдамы нѣкога само еднѣ четвъртинѣ, нѣкога половинѣ-тъ, а нѣкога цѣло-то му тръкало свѣтло? *ib. 72 р. 104.* Той си направи стребрена кола,—злати таркала. *М. 178.*—колесо прѣлки *см. н. сл.* кѣжель. *Пк. 83***).* Черникѣтъ съ нѣкавы си таркалца смѣняхмы въ морето за 15 дена. *Р. С. 124.*

Тръкалясть *пр.* круглый: Той бѣше единъ таркалясть голъ врахъ. *Л. Д. 1876 р. 134.*

Тръкамъ *м. дл.* тру, протираю: Кога му трѣбувало огнь той тръкалъ дръво о дръво та ся трудилъ да си го хване. *Л. Д. 73 р. 173.* Голѣми свренета таркатъ съ соль или обмивать съ растопена въ вода соль. *ib. 75 р. 95.* Той говорилъ и таркалъ брадата си. *З. 193.* Вие земате книгата, пипате я, таркате очите си, глѣдате я, четете заглавието ѳ. *З. 191.*—са, натираюсь: Да имъ ся тръка коремъ-тъ просто съ рѣкѣ или съ единъ парцалъ фланеленъ натопенъ съ ракъмъ. *Л. Д. 71 р. 129.* **Тръкане** *с. с.* треніе, натираніе, протираніе: Отъ безпрѣстанно тръканіе всичкы нѣща ся истривать. *ib. 69 р. 85.*

Тръколачестъ *пр.* кругловатый: Туй тарколачестото—„онъ“. *Зк. 33.*

Тръко́ли *м. св.* **Тръка́лямъ** *м. дл.* покачу, качу: Влегвать въ куки-те и таркаляеть сито, кое ако паднить ничкумъ, во тая кука не бидить скѣпіа; ако паднить инаку, плодородѣ. *М. р. 524.* Послѣ положѣтъ мѣжко дѣте на столъ-тъ, тръколятъ го, по него и столъ-тъ кѣмъ кѣщѣ-тъ вратѣ;—бое-то значи че ще имъ дойде въ кѣщѣ-тъ възкашенъ човекъ, разумѣва ся за невѣстѣ-тъ. *Ч. 19.* У момины—столъ-тъ тръкалятъ кѣмъ пѣтѣ-тъ вратѣ,—знакъ че единъ човѣкъ отъ кѣщѣ-тъ имъ излази. *ib.*—са, покачусь, качусь, катаюсь, валяюсь: Той що ми даде, джанимъ, яболко, Какъ него, боже, да съ таркалнѣтъ. *М. 340.* Тръко́ли се черно кѣлбѣ, та измори целѣ село?—Ношта. *Пс. 14, 319.* „Не таркалай са въ триците, да та не изѣдѣтъ свинете“ каз-